

skellige Forhold og Forsømmelighed paa andre Omraader. Det saa højst ejendommeligt ud, at det konservative Folkepartis første Landsmøde optraadte paa den Maade, naar Rigsdagspartiet i Forvejen havde været med til at bede Ministeriet om at faa Valget udsat og endog havde udtalt, at man nødvendig vilde skifte Heste paa Broen. Man forstaaer ikke rigtig Meningen med en saadan Politik.

Ganske paa samme Maade gik det i Virkeligheden ved det vestindiske Spørgsmaal. Til at begynde med rejste det konservative Folkeparti en voldsom Aktion mod Ministeriet, og det trak op til, at vi skulde have Valg. I August Maaned forelaa der i Landstinget en Dagsorden, der for øvrigt fik alle Venstres og det konservative Folkepartis Stemmer, vistnok med Undtagelse af 'Grev Frijs' — han sagde: Stemmer ikke —, og denne Dagsorden gik ud paa, at enten skulde Salget af de vestindiske Øer udsættes, eller ogsaa skulde Afgørelsen træffes af en Rigsdag valgt efter den nye Grundlov. Det stemte altsaa det konservative Folkeparti for i Landstinget, men faa Dage efter bad det konservative Folkepartis Formand i Folketinget om at faa Forhandlingerne genoptaget, og da det ikke frugtede, gik Formændene for det konservative Folkeparti baade i Folketinget og i Landstinget sammen til Ministeriet og bad om at faa Forhandlingerne genoptaget, saa at Valg kunde undgaaes, og den 6. September kom man saa med Forslaget om den vestindiske Kommission.

To Gange hjalp altsaa det konservative Folkeparti Ministeriet paa en højst ejendommelig Maade. Det er derfor ganske uforstaaeligt, at man nu under Valgkampagnen fra den Side har kunnet tale om, at det konservative Folkeparti skulde danne et Bolværk mod Radikal-Socialismen.

Meget højlydt plejer Hr. Folketingsmand Asger Karstensen at beklage sig over, at Venstre ikke vil samarbejde med det konservative Folkeparti. Jeg maa her til sige, at det er meget vanskeligt at samarbejde med et Parti, der hidtil har været saa lidet maalbevidst og saa lidet konsekvent ledet. Det har i de senere Aar været grumme vanskeligt at faa Øje paa, hvad der var Maalet for den konservative Politik her i Landet, og det har saa vist været lige saa vanskeligt at faa Øje paa dens Konsekvens. Valget har jo for øvrigt ogsaa vist, at de konservative

Vælgere savner Tillid i hvert Fald til den hidtidige konservative Ledelse. Det konservative Folkepartis Formand, Hr. Johan Knudsen, har peget paa, at mange af de konservative Vælgere stemte for Regeringen, ikke mindst herinde i København. Det er jo almindelig bekendt, at det radikale Venstre fik mere end 1 Folketingsmand valgt ved konservative Stemmer her i København, men Hr. Folketingsmand Asger Karstensen udtalte i Gaar, at adskillige konservative Vælgere ved Valget forleden havde stemt paa Venstre. Naar saaledes en Del af de konservative Vælgere ved Folketingsvalget stemte med Regeringen og en anden Del muligvis har stemt med Venstre, er det et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at den hidtidige konservative Ledelse ikke har været i Stand til at føre en saadan Politik, at den har kunnet holde de konservative Vælgere sammen. Hvorvidt det konservative Partis Ledelse vil være i Stand til i de kommende Aar at holde de konservative Vælgere sammen, vil jo Tiden vise. Jeg maa for øvrigt sige, at jeg tror, det var ønskeligt for den politiske Udvikling som Helhed, om der ved Siden af de andre Partier var et velleddet konservativt Parti; for naar vi skal have et konservativt Parti her i Landet, som de jo har i andre Lande, er det ønskeligt og godt, om det er et virkelig velleddet og maalbevidst Parti. Saa er der nemlig Mulighed ogsaa for de andre politiske Partier for at kunne optage en frugtbar Forhandling med det paa adskillige Omraader til Gennemførelse af Ting, der muligvis kunde blive Enighed om. Men jeg maa sige, at Hr. Folketingsmand Asger Karstensen ved sit stadige Frieri til Venstre om Valgalliance ved det Valg, som nu er afholdt, efter min Mening har været med til i høj Grad at bringe Usikkerhed ind i de konservative Rækker. Det er ganske forstaaeligt, om konservative Vælgere ikke vidste, hvor de skulde hen; thi naar vi har faaet en Valglov med Forholdstalsvalg og under den Forudsætning, at hvert Parti skal gaa til Valg for sig for at faa forholdsmæssig Repræsentation her i Tinget, og naar det konservative Folkepartis Mænd har været nogle af de ivrigste for Kravet om at faa indført Forholdstalsvalg, saa er det forstaaeligt, om konservative Vælgere bliver usikre, naar en af Partiets ledende Pressemænd stadigvæk taler om, at der skulde laves Alliance med et andet Parti. Vi ved jo, at Radikale og Socialdemokrater lavede Alliance, efter